

27.

Potrat – ano či ne?

1. Základní přístup

1. Vyznáváme kontinuitu života. Život lidského jedince začíná okamžikem početí, nikoliv později v průběhu nitroděložního vývoje nebo narozením. Proto se v případě potratu nejedná pouze o zásah do těla matky, ale jde o život jiné lidské bytosti.
2. Vyznáváme zásadní nedotknutelnost života. Život je Božím dílem i Božím majetkem. Jen Bůh tedy má nad ním plné dispoziční právo. Člověk smí sáhnout na život druhého člověka pouze v případech, kdy je k tomu výslovně Božím slovem zmocněn.

2. Konkrétní situace

Je třeba odlišit různé důvody k provedení potratu.

1. Potrat jako formu antikoncepce nebo způsob, jak se vyrovnat s nepohodlnou životní situací, vnímáme jako nepřípustný.
2. Potrat jako ukončení života, který bude s velkou pravděpodobností handicapován, vnímáme jako nepřiměřený zásah do Boží svrchovanosti a projev nedůvěry vůči Boží moci. Specifickou situací však mohou být například extrémní případy malformací.
3. Potrat indikovaný z důvodu záchrany života matky je třeba řešit individuálně. Je nutné vzít v úvahu, že i v takových situacích jsme opakovaně svědky nadpřirozeného Božího jednání. Zodpovědnost za rozhodování však leží na rodině, která takovou situaci prochází.

3. Poznámky:

1. Křesťanský postoj k potratu musí být prezentován se vší naléhavostí a důsledností, ale zároveň s hlubokou pokorou i úctou vůči těm, jichž se tyto otázky osobně dotýkají.
2. Prezentaci takového postoje by měly doprovázet i iniciativy v oblasti vzdělání a osvěty, v oblasti péče o matky v sociální či osobní tísní a také v oblasti péče o „nechtěné děti“ (adopce apod.).

Stanovisko Rady Církve bratrské, říjen 2006
otištěno v časopise Brána 12/2006, s. 9